

at Gentagelſen er beſtemmende, er vedlige- holdt, og beſuden er der det at bemærke, at ſelv i den tidligere Skikkelse, Lovforſlaget havde, dækkede de to Tilfælde ikke gånſte hinanden; thi for Forſeelen, begaaet anden Gang, er det Lovforſlagets Fordring for det første, at det ſkal være Bold mod ſagesløs Mand, men dernæſt, at Handlingen ſkal vidne om Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremſærd; til Forſeelen, begaaet første Gang, ſkulle Lovforſlaget kun det forſtnevnte Krav. Alſaa den fuldſtændige Dækning af den første ved den anden Forſeelse i Henſeende til Karakter, eksisterede heller ikke forrige Gang; men det principale, nemlig dette: Gentagelſen brugt til Beſtemmelse af Bøllebegrebet, eksisterede den Gang og eksisterer endnu i Fællesudvalgets Indſtillinger. De Færer, ſom kunne fremkomme af Ændringen, tror jeg, ere for intet at regne. Det er vel endogſaa antageligt, at der efter den Affattelse, Lovforſlaget nu faar, vil komme færre Tilfælde under Dom end efter den Affattelse. Folketinget havde givet det; thi det er dog ſaare ſjældent, at der efter Straffelovens § 200 bliver givet mere end Bødeſtraf. Der kan gånſte viſt ogſaa forekomme det Tilfælde, at den førſt begaaede Forſeelse er Overtrædelse af Straffelovens § 203, men ſelv dette taget i Betragtning, vil der ſandſynligviſ komme færre Tilfælde ind under Loven, ſom den nu kan ventes vedtagen, end der vilde komme, ſaaledes ſom Folketinget forrige Gang havde vedtaget den. Og den bevægende Grund, hvorfor Fællesudvalgets Medlemmer af alle Anſtueller i dette Punkt kunde tage Henſyn til Landſtingets Betragtninger, er jo den, at der blandt diſſe Betragtninger var en, hvis Gyldighed vi ogſaa havde anerkendt her i Tinget, nemlig at det havde praktiſke Ulemper, at man til Faſtſættelſen af Gentagelſesſtraffen ſkulle underſøge ikke alene Domsreſultatet, men ogſaa Domspræmiſſerne, eventuelt endogſaa andre Aktier i Sagen. Det kan ikke nægtes, at det har praktiſte Ulemper; deres Betydning er vel bleven overdrevet, tror jeg, men det er aldeles uimodſigeligt, at det vilde have praktiſte Ulemper, og at Loven for ſaa vidt ogſaa er bleven forbedret, ved at man har antaget Landſtingets Affattelse paa dette Punkt.

Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 12te Valgkreds (Wiinblad) gentagne Gange ſagde, at han ikke under de nuværende Forhold vilde have nogen Skærpelſe af Straffeloven, tillader jeg mig at ſige udtrykkelig, hvad jeg tror at have bemærket tidligere, at her ikke foreligger nogen Skærpelſe af Straffeloven. Lovforſlaget gaar ikke ud paa Straffe-

ſkærpelſe. Maksimum, ſom kan anvendes efter den ny Lov, hvis den udkommer, er 6 Maaneders Tvangsarbejde, men 6 Maaneders Tvangsarbejde ſvarer nøjagtig til, hvad der er Maksimum for ſimpel Bold efter den beſtaaende Straffelov. Beſtemmelsen af Straffens Forhold i ſaa Henſeende er givet ved Loven af 3dje Marts 1860 § 1, hvorefter 6 × 5 Dages Fængſel paa Vand og Brød netop er 6 Maaneders Tvangsarbejde. Det er ikke nogen Skærpelſe af Straffen, men det er et Valg af en anden Straffart, ſom formenes i de Tilfælde, der her tales om, at være mere henſigtsmæssig.

De Betragtninger, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 12te Valgkreds (Wiinblad) fremſatte med Henſyn til andre Lovgivningsſpørgſmaal, finder jeg det ikke nødvendigt at gaa ind paa. Derimod vil jeg blot over for det ærede Medlems Frygt for, at denne Lov ſkulde bruges mod dem, der forulempe „Struebrækkere“, for at bruge et kort Udtryk, at de, der forulempe Struebrækkere, ſkulde blive ramte af dette Lovforſlags ny Straffart, tillade mig at bemærke, at det er jo netop den væſentligſte Forandring, Folketinget har givet Lovforſlaget, at det borttager denne Fare. Saaledes ſom Lovforſlaget forelæa, ſaa vel fra Regeringen ſom efter Landſtingets Vedtagelſe, var denne Fare til Stede, men den er, ſaaledes ſom Lovforſlaget nu foreligger, ikke mere til Stede. Jeg tillader mig at anbefale Indſtillingerne og Lovforſlagets endelige Vedtagelſe.

Reiſ: Den ærede Ordſfører har jo nylig paaviſt, at det i Virkeligheden er en Misforſtaaelse, naar det foreliggende lille Lovforſlag opfattes ſom indeholdende en Skærpelſe af den nu beſtaaende Straffelov. Det er ikke ſaa, det er kun Lovforſlagets Mening at aabne Afgang til en anden Straffart. Straffens Maksimum bliver nøjagtigt det ſamme, ſom allerede den beſtaaende Straffelov hjemler Anvendelſe af, men det gøres muligt for Domstolene at anvende en Straf, ſom de i de enkelte Tilfælde anſe for at være mere henſigtsſvarende og mere indvirkende paa den domfældte, end de hidtil anvendte Straffarter have viſt ſig at være. Det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 12te Valgkreds (Wiinblad) kom ind paa en Del Betragtninger af forſtellig Natur, men de vedrørte ikke i nogen ſærlig Grad det foreliggende Lovforſlag. Det forekommer mig, at de egentlig havde meget lidt med dette at gøre, og jeg finder derfor ikke Anledning til i noget videre Omfang at komme ind derpaa. Kun tror jeg at burde gøre en Indſigelse mod det ærede Medlems Paa-